

Voorwoord

Beste lezer,

Het doet me plezier dat u dit derde deel van de reeks 'Allegardis' ter hand neemt.

Een bundeltje met verhalende gedichten over het leven, de natuur, filosofie, hier en daar humoristisch overgoten met een pittig sausje erotiek.

Met veel goesting is er weer aan gewerkt in de hoop dat u er als lezer even veel, en liefst nog meer, plezier aan beleeft dan ikzelf.

Daarom, laat ons niet wachten en starten met lezen.

Je kunt zowel hier en daar wat lezen, of blad na blad. In dat laatste geval zul je merken dat de vier seizoenen voorbijkomen.

De gedichten zijn dan ook chronologisch gerangschikt van januari tot december.

Het is immers een greep uit de gedichten van 2024 die dagelijks gepubliceerd werden op www.deboekenlezers.be

Van harte,

Godart Bosmans

Inhoud

Voorwoord	1
Inhoud	2
Gelukkig Nieuwjaar.....	4
Leraar biologie	5
Dichteren.....	6
't Ebroekske	7
Keuze	10
Watersnip.....	11
Lesje geleerd	12
Mijn dorp	13
Tortelen.....	14
De oude zeebonk	15
Intens geluk.....	16
Spinnengeduld	17
Lentehoop	18
Meditatie	19
Zwartkop.....	20
Havik in love.....	21
Bezoek.....	22
Stillekes	23
Verrassing	24
Viltjesdicht	25
Grote mensentaal	26
Oud worden, oud zijn	27
Hoop.....	28
Pech.....	29
Bescheidenheid.....	30
Muggendans	31
Betoverd.....	32
Bij jou	32
Cowboy	33
L' amour	34
Haasjes.....	35
Magere Hein	36
De Wielewaal	37
Bosnimf	38

Nieuwsgierigheid	39
Bijenhoop	40
Herfst	41
Molly & Blackie	42
Niet storen aub	43
Verzamelstoot	44
Geprobeerd	46
Billenpret	47
Tijdelijk	48
Het leven	49
Onwezenlijk	50
Jarretels	53
Ontmoeting	54
Op de bank	55
Dierenpraatje	56
Dierenpraatje	56
Dierenpraatje	57
De stoel	58
Tikkerdetik	59
Filosofieke	60
Ochtend stond	61
Kolkjes	62
De Smient	63
Zalig dons	64
Koesteren	65
Klimmer	66
Romantiek	67
Liefdesmetertje	68
Leraargeduld	70
Getikketak	71
Gele welkom	72
Boezemvriendinnen	73
Geluk	74
Sneeuwbes	76
Ballerina	77
Verleiding	78
Kerst	79

Gelukkig Nieuwjaar

Vanwege Godaar
een Gelukkig Nieuwjaar
moge het geluk en vreugde brengen
nu de dagen weer lengen

genieten van iets klein
gezellige samenzijn
met kinderlachjes als verpozing
snoepjes en liefkozing

maar vooral, hoop en innerlijke rust
genegenheid en een beetje lust
dat we voldaan en tevreden leven
ons door goede mensen omgeven

met een gedicht, voor elk moment
dat op het leven is geënt
en dit alles, samen met onze natuur
als onze enige echte en beste buur

Leraar biologie

Ik weet nog hoe het was
alsof het gisteren was
de leraar biologie kwam binnen
en sprak volgende twee zinnen

'Goedemorgen'
'Recent kan onze Fons gras splitsen'

Wij keken allen verbaasd
alsook verdwaasd
hij herhaalde de zin
hij wou hem erin

'Recent kan onze Fons gras splitsen'

Een leerling vroeg wat hij bedoelde
en waar deze zin op stoelde
de leraar antwoordde
aan ieder die het hoorde

Alle levende organismen zijn ingedeeld
zoals hier nu wordt medegedeeld

Rijk
Klasse
Orde
Familie
Geslacht
Soort

De beginletters van de zin
'Recent kan onze Fons gras splitsen'
zullen je naar het antwoord gidsen

en weet, het is een examenvraag
en dat punt geef ik jullie nu al graag
een gans jaar kwam de leraar biologie de les binnen
met de volgende twee zinnen

'Goedemorgen'
'Recent kan onze Fons gras splitsen'

en zoveel jaren later... zit deze nazinderende zin
er nog steeds helemaal in

Dichteren

Een schrijver schrijft
een naaister naait
een metser metst

is het dan niet straf
dat een schilder schildert
en een dichter niet dichtert?

't Ebroekske

Ebroekske, met je groen voor het grijpen
waar appels rijpen
bloemen ontluiken
en salamanders duiken.

Waar de natuur zich ontvouwt
en menige vogel zijn nestje bouwt
fluitend met melodieuze klanken
tussen kamperfoelieranken.

Daar, daar wil ik vertoeven
zonder iets te hoeven
gewoon genieten van de rust
heerlijk in een soort slaap gesust.

Genaderde roos (sprookjesverhaal)

Ook al ben je bijzonder
en dat ik je tegenkwam een wonder
het voelt stilaan wat raar
zo dicht bij mekaar

Je bent me zo dichtbij
sprak de boom tot de rozenpartij
ik voelde al dat je naderbij kwam
en nu raak je zelfs mijn stam

Neen, ga weg, het voelt me te dicht
ook al is het voor de mensen een mooi zicht
ik wil stoppen nog voor het te ver gaat
en een gespannen gevoel achterlaat

Oei, wat nu, zei de rozenpartij
luister alstublieft ook even naar mij
ik wil je toch geen pijn doen
noch één of ander aandoen

Ik wil een vriend van je zijn
zonder gelieg of schijn
kijk, ik omarm je
ik verwarm je

Enkel mijn blaadjes en bloempjes raken jouw stam
sinds ik wat dichterbij je kwam
mijn stekels zullen je altijd beschermen
zodat geliefden je stam niet bekerven

Door mij, kan men ook niet op je wortels trappen
en mocht je het goede zien, dan zou je in je takken klappen
lieve boom, ik kijk zo naar je op
van je wortels tot aan je top